

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 60.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἦρας τῆ ἀρεϊότητι, καὶ τῆ ἀμότητι
 κεικίχας. εἰσὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς οἱ καὶ
 τοῖς εὐεργέταις χάριν ἴσασιν, καὶ ἐνα-
 βρομένη τῷ κακῷ. πῶς οὖν εἴη λοι-
 πὸν καταπονήσαν τὴν σωτῆρ ψυχὴν
 τῷ φέρεσθαι χάριτος διηκειῶς ἀνάγκη
 αὐτῆ ὀπιπθεῖς.

beneficij in te collati magnitudinem. Tu
 verò ipsas quoque feras immanitate atque
 crudelitate superasti (sunt enim inter eas,
 quæ bene de se meritis gratiam habere
 sciant:) atque etiam ob huiusmodi scelus
 gloriaris. Equando igitur animam mer-
 gere defines, cui hanc perpetuò necessita-
 tem affers, vt in præceps feratur.

Εὐτονίῳ Διάκονῳ. ζ.

Eutonio Diacono. 60.

Ὁ πλὴν εὐχμεῖται τῆς πραγμάτων
 προδοῦς, τῆς τ' καλῶν ἐκπεσῆται
 ἡρας. τίς γὰρ κωροῖν ἀποδέξοιτο.
 παρὸν ἀροῦν καὶ σπῆρειν, ἢ εὐστα-
 χιωῖται τὸ λήϊον, ἀροῦντα, καὶ γυ-
 ραυλοῦντα. τίς δ' ἀμπελοφυτὸν ἐξὸν
 ἔραπειν τὴν ἀμπελον, ἢ εὐστα-
 λον αὐτὴν ἔχει, καὶ τ' λειῶν μεθυσαν
 τοῖς ἐτέροις ἐδεδρεύοντα πόσις. πῶς δὲ
 πλοῦτη, θεοῦ εὐνοίας πλῆν, ἵνα
 τὴν ἐμπορεῖαν αὐξήσῃ ἐν λιμέσι μέ-
 γοντα, καὶ ἐν καπηλίοις καλιδύμε-
 νο; ἔδειξεν δὲ πῶς. εἰ ποῖναι ταῦτ' ἔ-
 πως ἔχει, τίς ἀποδέξοιτο χριστιανόν,
 ἐν τῷ κακῷ τῆς ἀγῶν τῆς φράσις
 ἑπιζητοῦντα. τὰ μὲν γὰρ τῆδε, ἀ-
 γῶν ἔστι καὶ φράσις ὑποθεσις. τὰ
 δὲ ἐκεί, γὰρ καὶ πμῶν. μὴ ποῖναι
 τὴν εὐχμεῖται τῆς πραγμάτων προ-
 δοῦν, ἵνα μὴ ἐκεί ἀνοήτα μεταμε-
 λησῶμεν.

Qui rerum opportunitatem prodiderit,
 cōmoda minimè assequetur. Equis enim
 agricolam probet, qui, cū arandi ac fe-
 rendi tempus sit, vt postea vberè segetem
 habeat, otio & inertia torpet, ac pro fori-
 bus desidet? Quis vinitorem, qui, cū vi-
 tem colere liceat, vt eam vuis abundantè,
 ac remulentum torcular habeat, aliorum
 laboribus insidias fruit? Quis denique
 nautam, qui cū opportuna tempestate
 nauigare debeat, vt maiorem quæstum fa-
 ciat, in portu manet, atque in cauponis vo-
 lutatur? Nemo profectò. Cū igitur hæc
 ita se habeant, quis Christianū hunc pro-
 bet, qui certaminum tempore coronas re-
 quirir? Res enim huius vitæ, certaminum
 ac non coronarum, materiam præbent: res
 autem futuræ, honorum & præmiorum.
 Quocirca rerum occasionem & commo-
 ditatem ne prodamus: ne alioquin in futu-
 ra vita inutili poenitentia afficiamur.

Μαρωνί, Παλλαδίῳ, Ζωσίμῳ
 Εὐσταθίῳ. ζα.

Maroni, Palladio, Zosimo, Eusta-
 thio. 61.

Πολλοὶ τῆς παρ' ἑλλησι δόξης μὲν
 ἀνιποισαυδῶν, μὴδὲν ἴσως προ-
 σδοκῆσαντες μετὰ τὴν ἐν εἰνδε ἀπο-
 θνήσκον. μᾶλλον δὲ καταγόντες τῆς
 κακίας, καὶ τὸ μὴ εἶναι νομίσαν-
 τες τὰ βιωτικὰ ἀράγματα. ἀρ: τὴν
 ἀσκήσιον, ἀοιδίον, γυμνασι. καὶ ἐν
 τοῖς ἀκαθάρτοις ἀφίερονται σῶμασι.
 ὑμεῖς δὲ δι' ἡν ἀπία ἔτε δόξης ἐνεκεν,
 ἔπε χριστιανῶν, ἔπε ἀπολήλειος, ἔπε
 ἀμοιβῆς, ἔπε ἄλλου ἔδενος, τῆς τῆς
 σφόδρα ἀμαλγήτως ἀγακμενδῶν εἰς

Ethnicorum multi folius gloriæ cupidi-
 tate ducti (fortasse quod post discessum ex
 hac vita nihil expectarent: vel potius, quod
 vitium cōdemnarent, ac res etiam huiusce
 vitæ nihil æstimatorum) virtutè coluerunt,
 hincque clari & celebres exciterunt, atque
 omnium ore circumferuntur. Vos autem,
 quam ob causam nec ob gloriam, nec ob
 iudicium, nec ob famam & existimatio-
 nem, nec ob præmium, nec denique ob
 aliud quicquam ex his, quæ perditos etiã
 ac profligatos homines ad boni aliquid fa-

Kok